

Τουλάχιστον το 20% των ελληνικών οικογενειών βρίσκεται εκτός αγοράς κατοικίας λόγω φτώχειας. Τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα η φτώχεια φαίνεται να μετατοπίζεται από την ομάδα των ηλικιωμένων προς την ομάδα των νεότερων ζευγαριών με παιδιά αλλά και προς τους νέους εργαζομένους. Ειδικότερα, το ποσοστό των παιδιών μέχρι 15 ετών που ζουν κάτω από το όριο της σχετικής φτώχειας αυξήθηκε σε 23,4% το 2009 (ΕΕ-27: 19,6%), από 19,3% το 2005. Αντίθετα, εντυπωσιακή ήταν η μείωση του ποσοστού φτώχειας στους ηλικιωμένους (65 ετών και άνω) στο 21,4% το 2009 (ΕΕ-27: 17,8%) από 27,9% το 2005)¹ Ως προς τις διαστάσεις της φτώχειας στις επιμέρους πληθυσμιακές ομάδες στην Ελλάδα, επισημαίνεται ότι κάτω από το όριο της σχετικής φτώχειας βρίσκονται: το 30,6% των ηλικιωμένων (65 ετών και άνω) που ζουν μόνοι, το 32,1% των οικογενειών που αποτελούνται από ένα γονέα και τουλάχιστον ένα εξαρτώμενο παιδί, το 37,9% των ανέργων (40,1% των ανέργων γυναικών), το 26,9% των μερικώς απασχολούμενων, το 28,6% των νοικοκυριών με δύο ενήλικες και τρία ή περισσότερα εξαρτώμενα παιδιά, το 43,3% των νοικοκυριών με εξαρτώμενα παιδιά και χωρίς εργαζόμενα μέλη, το 25,1% των νοικοκυριών με ενοικιαζόμενη κατοικία και το 23,0% των νέων ηλικίας 16 έως 24 ετών. Από τα ίδια στοιχεία προκύπτει ότι σε όρους ανισότητας η Ελλάδα κατέχει πλέον την τρίτη θέση) στις χώρες της ΕΕ μετά την Πορτογαλία και τη Λεττονία, έναντι 30,4% για το μέσο όρο της ΕΕ-27. Επιπλέον, το πλουσιότερο 20% των νοικοκυριών στη χώρα μας κατέχει 5,8 φορές μεγαλύτερο μερίδιο εισοδήματος από ό,τι το φτωχότερο 20%, ενώ ο αντίστοιχος λόγος λαμβάνει τιμή 4,9 για το σύνολο των χωρών της ΕΕ-27. Σημειώνεται επίσης ότι οι αμοιβές των αρρένων μισθωτών υπερτερούν σε σύγκριση με τις αντίστοιχες των γυναικών στην Ελλάδα κατά 12,7% (7% στο δημόσιο τομέα και 19,6% στον ιδιωτικό)